VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Piikki auki ja pysyy!

Kreikan kolmas tukipaketti syntyi vaikeasta alusta huolimatta ennätysajassa. **Angelan Merkelin** vetämä työporukka sai Kreikka kolmosen kasaan vaivaisen 17 tunnin rutistuksen päätteeksi. Siinä olisi Olkiluoto kolmosen urakoitsijoilla oppimista!

Kreikan ikiliikkujaan pumpataan 88 miljardia. Raha ei kauaa Kreikassa viivy vaan palaa taas EKP:n ja IMF:n taseiden kautta kiertoon ja uusiin tukipaketteihin.

Brysselin käytäviltä tihkuneiden tietojen mukaan Kreikan pääministeri **Alexis Tsipras** joutui aamun tunteina koulukiusauksen ja suoranaisen sakinhivutuksen uhriksi. Kovinta läksytystä yksinäistä vasemmistopopulistia vastaan piti kukas muukaan kuin oma eurouskovainen Aleximme.

Suomen neuvottelutaktiikka oli täydellinen menestys. Maine meni, ja Kreikan rannoilla kannattaa vastedes yrittää puhua vähän huonompaakin ruotsia. Onneksemme saamme kuitenkin osallistua tukipaketin rahoitukseen.

Kolmas tukipaketti toden sanoo

Perussuomalaiset ovat pitäneet kovaa meteliä tukipaketeista ainakin viimeiset viisi vuotta. Jostain syystä parin viime viikon aikana on ollut kovin hiljaista.

Simonkadulla ei ole selvinnyt, pitäisikö itkeä vai nauraa, kun persupoliitikot kehuvat uusinta Kreikka-pakettia ja toistelevat, etteivät Suomen vastuut kasva, kun maksukyvyttömään maahan kaadetaan lisää Suomen takaamaa lainaa.

Tällä kertaa on kuitenkin vahvoja perusteita uskoa, että tämä tukipaketti todella toimii.

Ulkoministeri **Timo Soini** (ps.) on lähes väyrysmäisellä itsetyytyväisyydellä kehunut, kuinka hän on ollut oikeassa tukipakettien toimimattomuudesta. Jos Soini oli oikeassa ensimmäisen ja toisen tukipaketin suhteen, niin pakkohan hänen on olla oikeassa, että kolmas kerta toden sanoo!

Jos poliittista viisautta on Suomen johtajille kaadettu isolla kauhalla, niin Kreikan populistijohtaja on suorastaan uponnut viisauden sammioon. Tsipras on tukineuvotteluissa vetänyt EU-kavereitaan kuin litran mittaa. Siinä ei ole mitään uutta, mutta tämä uuden vuosituhannen Fidel Castro näyttää tekevän saman myös omalle kansalleen. Ensin Tsipras kiihotti kreikkalaiset huutamaan ”Ei!” säästöpaketeille. Nyt kreikkalaiset huutavat ”Kyllä!” vielä kovemmalle säästöpaketille.

Vasemmisto on monessa asiassa väärässä, mutta Kreikan kohdalla se on ollut koko ajan oikeassa. Kreikan ongelmat alkoivat sillä hetkellä, kun vastuuton velkarahan tuhlaaminen lopetettiin. Mitä vähemmän on tuhlattu, sitä huonommin maalla on mennyt.

Eikä sen pitäisi olla mitään rakettitiedettä. Talouskasvuhan perustuu vastuuttomaan tuhlaamiseen. Tuhlataan energiaa, luonnonvaroja ja aikaa. Ja talous kasvaa. Heti kun aletaan säästää ja maksaa velkoja, talous pysähtyy kuin seinään.

Viskipullo vaihtuu rakennuslupaan

Toinen väärä luulo on, että korruptio olisi ongelma Kreikassa. Päinvastoin ilman korruptiota Kreikassa ei toimisi yhtään mikään. Korruptio on talouden voiteluainetta. Setelit kiertävät ja asiat järjestyvät. Suomessakin moni asia pyörisi terveellä järjellä, jos virkamiehet vain ymmärtäisivät ottaa lahjuksia.

Kunnista näkee heti, missä homma toimii, ja uusia tupia nousee järvenrannat täyteen. Viskipullo rakennustarkastajalle ja mökki pystyyn. Niin se yhteiskunta menee eteenpäin. Valitettavan usein lahjomaton suomalainen byrokratia panee stopin niin isoille kuin pienillekin hankkeille.

Kreikan tukipaketti voi herättää kansanedustajissa nikottelua, moni kun vielä muistaa eduskuntavaalit ja niissä tekemänsä lupaukset. En ainakaan muista kovin montaa ehdokasta, joka olisi kampanjoinut Kreikan lisärahoituksen puolesta.

Kun Kreikan kolmas tukipaketti on saatu kasaan, hallitus saakin alkaa valmistella pyyntöä Suomen ensimmäisestä tukipaketista. 100 miljardia euromailta ja parikymmentä IMF:ltä siihen päälle. Eiköhän sillä pari vuotta elätetä puoli miljoonaa virkamiestä. Sitten voikin alkaa vaatia velkojen leikkausta.

NIKLAS HOLMBERG

MT 50 VUOTTA SITTEN – TO 15.7.

Haemme palvelukseemme 1. 9. 1965 alkaen nuorta, tarmokasta maaseudulla viihtyvää ja maaseutuvälestön kanssa hyvin toimeentulevaa mieshenkilöä

ALUETOIMITTAJAKSI.

Toimipaikkana on Kiteen vilkas ja kehittyvä kirkonkylä, tehtäviin kuuluu uutisten ja ilmoitusten välittäminen Kiteen alueelta toimituksellemme ja konttorillemme. Keskikoulu-, kerhoneuvojatms. tutkinto luetaan eduksi.

Hakemukset selostuksineen aikaisemmasta toiminnasta sekä palkkatoivomuksineen heinäkuun aikana osoitteellemme Torikatu 19, Joensuu. Lähempiä tietoja päätoimittaja Kuuselalta, puh. 22 744.

KARJALAN MAA

Työpaikkailmoitus Maaseudun Tulevaisuudessa heinäkuussa 1965.

Maatalousympäristö voi auttaa epäsosiaalista nuorisoainestamme

Vaikka maataloutta luonnehditaan eräillä tahoilla katoavaksi tai ainakin toissijaiseen asemaan jääväksi elinkeinonalaksi, se antaa paitsi toimeentulon 30 prosentille väestöstämme myös kasvatuksellista ja terapeuttista tukea sille nuorisonosalle, joka maamme kaupungeissa, kauppaloissa ja teollistuneissa yhdyskunnissa on joutunut harhateille.

Nimenomaan maatiloilla esiintyvät työt ovat mitä parhainta terapeuttista hoitoa sopeutumisvaikeuksiin joutuneille nuorille, kertoo Vilppulassa toimivan Kotiniemen koulukodin johtaja, maisteri Lauri Helimäki.

Vanhat muistot kertautuvat laivayhteyden auettua Tallinnaan

Meri on möykkyinen ja taivaanrantaa reunustaa usvainen sumu. Mutta iloinen mieli nousee nopeasti noin 300-päisen matkustajajoukon keskuuteen. Onhan kulunut jo 26 vuotta siitä, kun viimeksi suomalainen laiva kävi Tallinnassa.

Poropaimenten perimää säilytetään

Kirsti Hassinen kasvattaa Kolilla poromiesten työkoirien jälkeläisiä. Häviämässä olevat sukulinjat on tärkeä säilyttää, etteivät käyttöominaisuudet katoa.

LARI LIEVONEN

Ruskea Pilvipolun Pipariakka on rekisteröity lapinporokoiraksi. Se on pentujen isoäiti. Kainuunharmas-maatiaislampaat viettävät kesää koirien ja kanojen seurana.

LIEKSA (MT)

Neliviikkoiset koiranpennut kömpivät ruohikossa. Pentujen ympärillä häärii oranssinvihreä horniolainen maatiaiskukko kanaparvineen.

Pian paikalle tassuttelee kaksi kissaa. Viereisessä aitauksessa märehtii pieni katras kainuunharmaslampaita.

Kirsti Hassinen asuu nykyään Kolilla. Hän on kasvattanut suomalaisia maatiaisrotuja vuosikymmenten ajan.

1990-luvulla Hassisella oli suomenlampaita, kyyttölehmä ja Pilvilampaat-kehräämö.

Hassisen kasvattama Pilven Poika lienee kuolemansa jälkeenkin merkittävin suomenhevosori ratsujalostuksessa. Sillä on paljon siitosoriksi hyväksyttyjä jälkeläisiä.

Hassinen löysi tutkimusretkillään myös kauan erillään säilyneen horniolaisen maatiaiskanakannan.

Hassinen on kasvattanut pitkään paimensukuisia suomenlapinkoiria ja lapinporokoiria, jotka polveutuvat poromiesten käyttökoirista.

Rekisteröityjä ja rekisteröimättömiä koiria

Hassinen laskee, että lapinkoiraksi rekisteröityjä pentuja on syntynyt noin 160. Lapinporokoiraksi rekisteröityjä pentuja on ollut melkein 100.

”Tällaisia rekisteröimättömiä pentuja on syntynyt parikymmentä.”

Toukokuussa syntyneen pentueen lähisuvussa on paljon Hetan takana Näkkälän kylässä kasvatettuja työkoiria.

Lisäksi on **Aila Korhosen** kasvattamia porokoiratutkimukseen kerättyjä koiria sekä Hassisen omia linjoja.

”Minulla on tässä ajatus geenipankista”, Hassinen kertoo.

”Lappalaiskoirien rotuyhdistykset eivät ottaneet rotuun kaikkia porokoiratutkimukseen kerättyjen käyttökoirien jälkeläisiä. Ajattelin, että harvinaiset sukulinjat pitäisi silti säilyttää.”

Suomessa poromiesten koirankäyttö hiipui välillä. Pohjoisen käyttökoirat ovat usein hyvin sukusiittoisia.

”Poronhoitajilla on tapana säilyttää elossa vain hyvin toimivat ja terveet koirat. Siksi sukusiitos ei aiheuta niin nopeasti ongelmia kuin seurakoirilla. Mutta mitä laajempi geenipohja on, sitä terveempiä ja käyttökelpoisempia koiria voidaan saada”, Hassinen sanoo.

Hänen mielestään hyvät luonnolliset lisääntymisominaisuudet ja emonvaisto ovat kaikkein tärkeintä kannan säilymisessä.

Mukana kulkeva, toimelias koira

Hassinen sanoo, että hän ei tyrkytä omia kasvattejaan poronhoitajille, Pennut menevät usein retkeilijöille.

Hassinen on sitä mieltä, että yhteistyöhalu, taipumus pihalla pysymiseen ja paimennusvietti ovat arvokkaita ominaisuuksia myös seurakoiralle. Maatilallakin mukana kulkevasta ja toimeliaasta koirasta voi olla apua.

Toisten eläinten kanssa toimeen tuleminen on osittain perinnöllinen ominaisuus, vaikka sitä voi opettamalla vahvistaa.

”Nämä antavat kanojen olla rauhassa.”

Isolle lammas- tai nautatilalle Hassinen suosittelee työlinjan bordercollieta tai kelpietä. Niiden paimenvaisto on paremmin ennustettavissa ja kouluttamiseen on helpompi saada neuvoja.

Porokoiran käyttö elpynyt Suomessakin

Hassinen kertoo, että Norjan saamelaisalueilla on vielä paljon rekisteröimättömiä käyttökoiria. Siellä porot kuljetetaan kesäksi Jäämeren rannalle ja saariin. Koiraa tarvitaan.

”Mutta norjalaiset eivät järjestelmällisesti säilytä porokoiria.”

Hassinen oli 1990-luvulla kehittämässä yhdessä poromiesten ja Porokoirakerhon kanssa poropaimennustestejä ja kilpailuja. Poromiehet laativat säännöt, toimivat tuomareina ja toivat omia työkoiriaan paikalle.

Moni poromies ja varsinkin poronaiset innostuivat uudelleen käyttämään koiraa, kun he näkivät, että sekä porotilallisten omissa koirissa että osassa etelän kasvattejakin oli yhä käyttökelpoista paimenvaistoa.

Etelän kasvattajat taas näkivät, mihin koiraa tarvitaan. Porotöissä koiran pitää olla hyvin hallinnassa, ettei se laukota poroja.

Porotestejä ja kilpailuja järjestetään yhä vuosittain.

”Kymmenenvuotiskisoissa vuonna 2005 oli mukana poromiehiä ympäri Lappia koirineen. Yhteys saamelaisiin ja poronhoitokulttuuriin pitäisi säilyttää vastakin.”

REA PELTOLA

Kotimaisille koirille suunnitteilla geenipankki

Suomenpystykorvalle, karjalankarhukoiralle, suomenajokoiralle, suomenlapinkoiralle ja lapinporokoiralle on suunnitteilla oma geenipankki.

Aivan kaikkia kotimaisia rotuja eivät suunnitelmat koske: pohjanpystykorvan mukanaolo on toistaiseksi kysymysmerkki.

Geenipankki on osa kansallista eläingeenivaraohjelmaa, jonka päätavoitteena on kannustaa kotimaisten kotieläinrotujen ja niiden geenivarojen kestävään käyttöön ja ylläpitoon.

Koirien geenipankille on tarvetta, sillä rotujen säilyttäminen innokkaiden harrastajien avulla ei ole itsestäänselvyys.

Esimerkiksi suomenpystykorvia rekisteröitiin viime vuonna alle 600, kun vielä 1990-luvulla vuotuiset rekisteröintimäärät liikkuivat lähempänä kahtatuhatta. Eläingeenivaraohjelmaa uudistetaan tänä vuonna Luonnonvarakeskuksen sekä maa- ja metsätalousministeriön yhteistyönä.

Tänä vuonna valmistuu myös kalageenivaraohjelma, jonka tavoitteena on turvata kalakantojen monimuotoisuuden säilyminen.

TUULIKKI VIILO

MAATIAINEN

Parhaiten sopeutunut rotu

Kotieläinten maatiaisrodut ovat pitkään samalla alueella kasvatettuja eläinkantoja. **Ihmiset ovat** jättäneet henkiin ne yksilöt, jotka ovat parhaiten sopeutuneet paikallisiin oloihin. **Niukoissa oloissa** terveys ja rehunkäyttökyky ovat tärkeämpiä kuin suuri tuotos. **Käyttöominaisuudet ovat** paljon tärkeämpiä kuin ulkonäkö. **Eläimiä ei** alkujaan ole rekisteröity kirjallisesti. Eläinten kasvattajat muistavat silti usein eläintensä suvut kauas taaksepäin.

Monivärinen pentue kuvastaa poromiesten koirien monipuolista perimää.

Neliviikkoiset porokoiranpennut ovat rekisteröimättömiä. Niiden vanhemmat polveutuvat poromiesten käyttökoirista.

Hallava Unna on pentujen täti. Sen isä ja emän vanhemmat ovat poromiesten käyttökoiria.